

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

David en Goliath

Toen Saul hoorde dat er een dappere jongeman in het leger rondliep, werd hij nieuwsgierig en kreeg weer hoop. Snel liet hij hem halen. Maar wat was hij jong! En hij leek helemaal geen soldaat. Maar David zei: "Niemand hoeft meer bang te zijn, ik zal met Gods hulp gaan vechten". Want de Filistijn Goliath spotte met God. Hoe durfde hij! David was boos dat niemand iets deed. Hij wist dat God de overwinning zou geven aan wie het tegen die spotter zou opnemen. Saul wilde David voor de zekerheid een harnas geven. Maar toen hij het paste, was het veel te zwaar voor hem; daar kon hij niet in lopen. Hij ging gewoon in zijn herderskleren. God zou hem wel beschermen. Zijn hulp was veel beter dan een zwaar harnas. David nam zijn slinger en zocht een paar mooie gladde stenen. Hij was gewend om zo dieren weg te jagen. Meer had hij niet nodig. Zo betrad hij het strijdperk. Goliath stond daar in een harnas met een groot zwaard in zijn hand. Het leek zo oneerlijk. Iedereen hield zijn adem in. Dit kon David toch niet winnen? Goliath schreeuwde en zei: "Ben ik een hond dat je een stok hebt, kom maar hier dan zal ik je doden". Maar David zei: "Jij komt met een zwaard en denkt mij te kunnen verslaan, maar ik kom in de Naam van God. Jij heb God vervloekt en daarom zal God jou in mijn macht geven". David koos een steen, deed die in zijn slinger en slingerde hem weg. God stuurde de steen zo dat hij Goliath in het hoofd raakte. De reus wankelde en viel en stierf. De held van de Filistijnen was dood. Het leger raakte in paniek en vluchtte weg. Het leger van Israël ging er achteraan en versloeg hen. Zo werd David een verlosser van het volk. Saul wilde graag dat David in het leger kwam. Zo'n vent kon hij goed gebruiken. Jonathan, de zoon van Saul, was blij dat God hen geholpen had. Hij wist waarom zijn vader niet durfde te vechten: hij vertrouwde niet meer op God. Jonathan had goed geluisterd naar David, en begreep waarom God hem wel geholpen had. David zou een goede koning zijn, dacht hij. Hij wilde Davids vriend worden en sloot een verbond met hem. Hij gaf David alles wat hij bij zich had: zijn mantel, zijn zwaard, zijn boog, en zei: "Ik ben van jou met alles wat ik heb, omdat God ons door jou geholpen heeft". Vanaf dat moment waren zij grote vrienden. En Saul? Bleef hij van David houden? Dat lees je de volgende keer. N.D.

"Zo jongens, wat zullen we vanavond eten?" Mama stond in de keuken en keek papa, Sam en Anne aan. "Weet je wat", zei papa, "ik maak soep." "Wat voor soep dan?" "Linzensoep, want die is gezond en lekker." "Goed idee", beaamde mama. Sam en Anne waren minder enthousiast. "Ik lust het niet", was de reactie van Anne. "Hebt je het ooit geproefd dan?" vroeg papa. "Ik wèl", zei Sam, "en het had geen smaak." "Dan doe ik er extra kruiden bij", zei papa.

De soep smaakte zo slecht nog niet, en Anne vroeg waarom linzen dan zo gezond zijn. "Linzen behoren tot de groep groenten die peulvruchten heet", legde papa uit. "Dat zijn planten waarvan de zaden in een dop groeien." "Zoals doperwten." Anne snapte het wel.

"Juist! En bonen horen er ook bij." "Er zitten veel eiwitten en vitaminen in, en ze zijn niet zo duur!" Dat was mama.

Voor hun Bijbellesing die avond koos papa het begin van het verhaal van Daniël. Hij behoorde tot de koninklijke familie van Juda, maar werd met andere jonge mannen door de Chaldeeën gevangengenomen en naar Babel gebracht. Daar moesten zij opgroeien, om later dienst te doen bij koning Nebukadnezar. Die had voor hen een bepaald menu voorgeschreven, maar Daniël wilde daar niets van eten. Misschien was het vlees aan de Babylonische afgoden geofferd, en dan zou hij zich daarmee verontreinigen. Daarom vroeg hij zijn kamerheer, of hij en enkele van zijn vrienden in plaats daarvan alleen maar groente en water mochten eten. Dat was gevaarlijk voor die kamerheer! Want stel je voor dat ze er slechter uit zouden gaan zien dan de andere jongemannen! Maar hij gaf hun wat zij vroegen, en God beloofde hun geloof. Want na een proeftijd van tien dagen zagen ze er gezonder uit dan de anderen. Vanaf dat moment mochten ze dit voedsel altijd eten. Het woord dat in het Hebreeuws voor deze groente wordt gebruikt, stamt van zaad. Hier in Daniël zouden daar volgens Bijbelgeleerden peulvruchten mee zijn bedoeld. En dat zou interessant zijn, omdat het goede vleesvervangers zijn. Maar het ging er natuurlijk niet om wat zij aten, maar dat zij het gelovig aten.

"God heeft hen daarom nog meer gezegend", zei papa. "Hij heeft hen grote wijsheid gegeven, zodat ze tien keer wijzer waren dan alle 'wijzen' in het Babylonische Rijk. Daniël kon zelfs visioenen en dromen uitleggen!" "Dus, als wij peulvruchten eten, worden wij ook zo wijs?" Sam vond dat een leuk idee, en wilde voortaan elke dag wel peulvruchten. Maar of dat zo wijs was... C.T.

Wist je dat?

Het dagelijks leven in de Bijbel

7. Overlijden en begraven (2)

Je weet vast wel wat een mummie is. In het Oude Egypte werden de koningen - Farao's - na hun dood gebalsemd. Hun lichamen vergingen dan niet, maar verdroogden. Veel Farao's bouwden tijdens hun leven piramides met grafkamers. Ze geloofden dat ze eeuwig leefden, maar alleen als het lichaam goed bleef. Daarom kregen ze eten, drinken, kleren, zwaarden en schatten mee in hun graf. Soms zelfs hun bedienden! De ingang van de grafkelders werd goed verborgen voor rovers. Maar voordat er Farao's waren, werd iedereen zonder kist in het zand gelegd. De zon maakte dat gloeiend heet. De lichamen verdroogden daarin snel, en mummificeerden een op natuurlijke manier. Maar op een gegeven moment wilden de Farao's en andere belangrijke mensen niet meer bij de gewone mensen begraven worden. Ze bouwden tijdens hun leven prachtige grafkamers. Tot hun schrik hing daar al snel een vieze lucht. De lichamen die erin werden gelegd bleven niet goed, zoals in het hete zand. Dat was een ramp, want dan zouden ze niet eeuwig leven. Geleerden zochten daarom naar een oplossing, en vonden het balsemen uit. Balsemen duurde minstens 70 dagen en was dus erg duur. Behalve de Farao's lieten alleen rijke mensen zich balsemen. Daarna werden ze in een mooi versierde stenen kist, een sarcofaag, gelegd.

De Israëlieten moesten niets van balsemen hebben. Zij geloofden in de opstanding, en niet dat je naar een andere bestemming ging. Waarom zou het lichaam dan goed moeten blijven? Het wonder was juist dat als God uit het stof mensen kan maken, Hij ze ook kan terugroepen uit de dood. Eerst legden ze een lichaam dan ook gewoon in het zand of in een grot. Om het graf te kunnen bezoeken, begon men rijke mensen in doeken met veel kruiden te wikkelen. Kruiden zorgden voor een lekkere lucht. Na drie dagen ging het graf dicht, want dan begon het lijk langzaam te vergaan. Jakob en Jozef stierven in Egypte en werden wel gebalsemd. Jakob wilde niet in Egypte begraven worden. Omdat de reis lang was, zou zijn lichaam zonder het te balsemen niet goed blijven. Jozef wist dat het volk weer terug zou gaan naar het beloofde land. Hij wilde dat zijn lichaam dan meegenomen zou worden, als herinnering aan de vervulling van Gods beloften.

De Romeinen deden het weer anders. Kijk maar eens bij Internet op de volgende bladzijde.

N.D.

Internet

Op schooltv staat filmpje waarin je kunt zien hoe een peulvrucht gaat ontkiemen. Kijk maar eens op:
<http://www.schooltv.nl/video/kiemende-erwt-daarom-zijn-het-peulvruchten/>

Hoe de groei verder gaat, kun je zien in het filmpje op:
<http://www.schooltv.nl/video/de-erwt-zo-groeien-peultjes/>

Op deze site kun je veel vinden over Romeinse begrafenissen:

<http://venuswix.plazilla.com/page/4295078629/dood-en-begravenis-bij-de-romeinen>

GOED OF FOUT ?

Geef bij de zinnen over Saul aan of ze goed of fout zijn. Als je het goed gedaan hebt, lees je welke straf Saul kreeg omdat hij God niet gehoorzaamde. Succes!

- 1 Het volk wilde een koning zoals alle andere volken.
- 2 De zonen van Samuel waren goede leiders.
- 3 God wilde het volk niet zijn zin geven.
- 4 De vader van Saul heette Kis.
- 5 De paarden van de vader van Saul waren zoek.
- 6 Saul ging Samuel om raad vragen.
- 7 Samuel zalfde Saul tot koning, zoals God wilde.
- 8 Saul wilde graag koning worden. Hij was sterk.
- 9 Saul vertrouwde altijd op God.
- 10 De Filistijnen waren niet bang voor Israël.
- 11 De zoon van Saul heette Jonathan.
- 12 Jonathan versloeg wel 50 vijanden.
- 13 Saul liet alle soldaten veel eten om aan te sterken.

goed	fout
G	S
T	E
R	E
N	IJ
D	K
O	E
N	L
L	I
K	N
G	V
Z	E
R	IJ
D	N

Oplossing:.....